

**Prezidento Valdo Adamkaus kalba, pasakyta 2016 metų gruodžio 28 dieną Lietuvos Respublikos
Prezidentūroje, atsiimant „Globalios Lietuvos apdovanojimą“**

Jūsų Ekscelencija Prezidente,
„Globalios Lietuvos“ kūrėjai ir bičiuliai,
Viešnios ir svečiai,

Šiandien jaučiuosi pagerbtas, nes gaunu neeilinį apdovanojimą. Tikrai didelis džiaugsmas būti pagerbtam tarpe jaunų, gabių, veiklių ir talentingų žmonių.

Tuo labiau, kad kadaise mano išsakytos mintys ir pradėti darbai šiandien viena ar kita forma tęsiasi.

Kalbu apie savo visuomeninę veiklą išėivijoje, apie dalyvavimą Lietuvos laisvės byloje.

Globali Lietuva niekada nebūtų įmanoma be laisvos Lietuvos.

Be daugybės žmonių vieningų pastangų ir, žinoma, be mūsų tautos darbščių ir talentingų asmenybių.

Žinau, kad žodžių junginys „globali Lietuva“ kai kuriems kelia baimę: ar globalumas nėra jėga, prieštaraujanti mūsų tautinėms vertybėms? Ar, tapdama globalia, Lietuva nepraranda tautinės ir valstybinės savasties?

Džiaugiuosi, galėdamas atsakyti tvirtą „ne“. Globalus pasaulis – tai neišvengiamas šiandienos iššūkis, į kurį, kaip liudija gražus nominantų ir laureatų būrys, Lietuva turi kuo atsakyti.

Ir čia – nieko išskirtinai naujo: globali Lietuva seniai egzistuoja, seniai kuria ir keičia pasaulį savo talentais. Savo politikos, ekonomikos, kultūros ir mokslo asmenybėmis.

Lietuva aktyviai ir kūrybingai dalyvauja ateities pasaulio kūrime, kaip ir pasaulis aktyviai dalyvauja, kurdamas ateities Lietuvą.

Taip, globalumas mums – nebejotinas iššūkis. Bet globalumas – tai ir neabejotinos galimybės, tai – mūsų istorinė proga siekti pažangos. Valstybė, penkiasdešimt metų patyrusi priverstinę izoliaciją, puikiai suvokia tokių galimybių ir apskritai atvirumo pasauliui vertę.

Todėl džiaugiuosi ir dėkoju visiems, kurie palaiko ryšį su Lietuva ir stiprina savo valstybę. Kurie garsina mūsų šalį kaip puikių talentų gimtinę. Kurie geriausiai Lietuvos bruožus pristato pasauliui, o geriausiai pasaulio laimėjimus – Lietuvai.

Jūsų garbingą apdovanojimą priimu ne kaip asmeninį įvertinimą, o kaip solidarumo bendruose darbuose ženklą.

Džiaugiuosi žinodamas, kad kiekvieną dieną tyliai ir kantriai dirbama vardan tos Lietuvos. Globalios, pasklidusios pasaulyje ir vėl sugrįžtančios į savo tėvynę, prie savo tautinių ir dvasinių šaknų.

Ačiū Jums.